Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky Pardubice ze dne 19. 11. 2015, sp. zn. 14 To 370/2015, ECLI:CZ:KSHKPA:2015:14.TO.370.2015.1

Číslo: 6A/2020

Právní věta:

Exekučním příkazem, kterým bylo obviněnému jako povinnému pozastaveno jeho řidičské oprávnění, a to na dobu do vymožení pohledávky oprávněného, nedochází k pozbytí tohoto oprávnění ve smyslu § 94a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů. Řízením motorového vozidla v této době se obviněný nedopouští přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a takové jednání může být posouzeno jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 6. zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové - pobočka Pardubice

Datum rozhodnutí: 19.11.2015

Spisová značka: 14 To 370/2015

Číslo rozhodnutí: 6A

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, Přestupek

Předpisy: § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl stížnost státního zástupce podanou v neprospěch obžalovaného P. M. proti usnesení Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 28. 5. 2015, sp. zn. 2 T 6/2015.

I.
Rozhodnutí soudu prvního stupně a stížnost proti němu

1. Napadeným usnesením okresní soud podle 222 odst. 2 tr. ř. postoupil Městskému úřadu v H. B. trestní věc obžalovaného P. M., stíhaného pro skutek spočívající v tom, že dne 8. 1. 2015 v dopoledních hodinách s nezjištěným cílem jízdy ze Z. do J. a poté z J. vykonal jako řidič jízdu s motorovým vozidlem tov. zn. Volkswagen Multivan 7DB v době kolem 12:05 hodiny, kdy jel v úseku

dálnice D 1 v km 107,0 ve směru do Prahy, nerespektoval výzvu hlídky Policie České republiky, dálničního oddělení ve V. B., k zastavení vozidla a pokračoval v jízdě po dálnici D 1 směrem do Prahy do km 95,8, poté po polní komunikaci z dálniční odpočívky dálnice D 1 v uvedeném km ve směru na K. a následně v obci K. po účelové komunikaci směrem do D., kde po ujíždění zastavil a byl téhož dne ve 12:25 hod. kontrolován policejní hlídkou. Uvedenou jízdu vykonal přesto, že exekučním příkazem soudního exekutora Mgr. O. S., exekutorského úřadu Praha 9, ze dne 20. 1. 2014, č. j. 184 EX 1/14-20, který mu byl doručen fikcí dne 3. 2. 2014, mu bylo jako povinnému přikázáno provedení exekuce pozastavením jeho řidičského oprávnění, a to na dobu do vymožení pohledávky oprávněného A. M. na dlužném výživném, které ke dni vydání exekučního příkazu činí 84 000 Kč, když dne 27. 3. 2014 výzvou Městského úřadu v H., odboru dopravy a silničního hospodářství, č. j. MUHU/5626/2014Tu, byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu, přičemž o pozbytí řidičského oprávnění na základě výše uvedeného exekučního příkazu se prokazatelně dozvěděl nejpozději dne 23. 4. 2014 na Městském úřadu v H., kde byl zároveň poučen o důsledcích exekučního příkazu; na dobu trvání pozbytí řidičského oprávnění se pak osobně dotazoval na Městském úřadu H. i na přelomu měsíců listopad 2014 až prosinec 2014, kdy byl opětovně poučen, že doba trvání pozbytí řidičského oprávnění je vázána na uhrazení pohledávky na výživném ve výši 84 000 Kč, kterou do 8. 1. 2015 nezaplatil. V tomto skutku je obžalobou spatřován přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, přičemž soud prvního stupně dospěl k závěru, že skutek by mohl být posouzen jako přestupek.

2. V této trestní věci byl původně vydán trestní příkaz dne 28. 1. 2015, který byl následně zrušen podáním odporu obžalovaného. Napadené rozhodnutí vydal okresní soud po provedeném dokazování v hlavním líčení konaném dne 28. 5. 2015. Okresní soud dospěl k závěru, že obžalovaný nenaplnil zákonné znaky žalovaného přečinu, neboť v jeho případě nedošlo k pozbytí řidičského oprávnění ve smyslu § 94a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“). V případě obžalovaného šlo o pozastavení řidičského oprávnění, přičemž obžalovaný po omezenou dobu nesmí řídit motorová vozidla. V jeho jednání je možno spatřovat nanejvýš přestupek.

3. Proti tomuto usnesení soudu prvního stupně podal státní zástupce stížnost. Domnívá se, že rozhodnutí exekutora je třeba vykládat tak, že ukládá obžalovanému zákaz řízení motorových vozidel, který obžalovaný nerespektoval. Státní zástupce proto považuje rozhodnutí okresního soudu za nesprávné a navrhuje jeho zrušení a vrácení věci tomuto soudu k novému projednání a rozhodnutí.

II.
Rozhodnutí soudu druhého stupně

4. Z podnětu podané stížnosti krajský soud přezkoumal napadené usnesení i řízení, které předcházelo jeho vydání, a poté dospěl k následujícím závěrům.

5. Stížnost státního zástupce není důvodná. Podle § 13 odst. 1 tr. zákoníku je trestným činem protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, je přestupkem zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájmy společnosti a je výslovně označeno za přestupek v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle jiných právních předpisů nebo o trestný čin.

6. Přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonává činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána nebo pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu, nebo pro kterou pozbyl takové

oprávnění.

7. Podle § 94a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. pozbývá držitel řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým mu byl uložen trest nebo příslušným správním úřadem uložena sankce zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, kterým bylo uloženo v trestním řízení přiměřené omezení spočívající ve zdržení se řízení motorového vozidla, nebo kterým bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, v průběhu jehož zkušební doby se držitel řidičského oprávnění zavázal zdržet se řízení motorových vozidel.

8. V daném případě byl v exekučním řízení, vedeném za účelem vymožení výživného pro nezletilé dítě, které bylo určeno rozhodnutím soudu v občanskoprávním řízení, vydán pověřeným exekutorem exekuční příkaz. Exekutor ve smyslu § 58 a § 71a exekučního řádu (zákona č. 120/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů) zvolil tento způsob provedení exekuce, aby dosáhl úhrady dlužného výživného ze strany obžalovaného jako povinného. Ve smyslu ustanovení § 71a odst. 3 exekučního řádu, který odkazuje na zákon o provozu na pozemních komunikacích č. 361/2000 Sb., je následkem takového rozhodnutí, že povinnému se pozastavuje řidičské oprávnění, dokud není exekuční příkaz zrušen, a povinný do té doby nesmí řídit motorová vozidla. Ke zrušení exekučního příkazu dojde mimo jiné tehdy, když povinný doplatí dlužné výživné na nezletilé dítě.

9. Právní názor státního zástupce není správný. Na rozhodnutí exekutora nelze nahlížet jako na zákaz činnosti. Nejde o sankční rozhodnutí, jak je tomu při uložení trestu zákazu činnosti soudem, či sankce zákazu řízení motorových vozidel uložené správním orgánem. Jde pouze o formu provedení exekuce ve vztahu k občanskoprávnímu rozhodnutí, která má přinutit povinného k úhradě výživného pro nezletilé dítě. Povinnému není uložena žádná sankce, řidičské oprávnění je dočasně pozastaveno a povinný je po dobu existence exekučního příkazu v situaci, jako by řidičské oprávnění ani nezískal. Ostatně i řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění není trestné a jde toliko o přestupek. V této souvislosti je třeba zmínit, že i ustanovení § 95 zákona č. 361/2000 Sb. o pozastavení řidičského oprávnění v rámci určitých řízení se chápe jako předběžné opatření, nikoliv jako zákazová sankce. Z uvedených důvodů krajský soud dovozuje, že na obžalovaného nelze nahlížet tak, že mu bylo zakázáno řízení motorových vozidel rozhodnutím soudu či jiného orgánu veřejné moci, jak dovozuje státní zástupce. Je zřejmé, že v daném případě nebylo obžalovanému řidičské oprávnění ani odňato podle zvláštního právního předpisu. Se skutečností, že obžalovaný nepozbyl řidičské oprávnění podle zvláštního právního předpisu, se již řádně vypořádal okresní soud v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které krajský soud odkazuje. Ustanovení § 94a zákona č. 361/2000 Sb. nezahrnuje pozastavení řidičského oprávnění, které je řešeno v jiném ustanovení téhož zákona.

10. Je možno shrnout, že v daném případě je obžalovaný osobou, jež získala řidičské oprávnění, které jí nebylo odňato, ani jej nepozbyla podle zvláštního právního předpisu. Tato osoba neporušila povinnosti řidiče takovým způsobem, aby jí bylo z uvedeného důvodu řízení motorových vozidel zakázáno soudem či jiným orgánem veřejné moci. V jejím případě jde pouze o výkon občanskoprávního rozhodnutí zcela jiného charakteru, kde pozastavení řidičského oprávnění je jen způsobem provedení exekuce, který nutí povinného uhradit dluh na výživném pro nezletilé dítě. Řízení motorového vozidla v době účinnosti takového exekučního příkazu je postižitelné pouze v přestupkovém řízení. Ostatně i případný následek takového přestupkového řízení může být pro povinného citelný a měl by jej motivovat k respektování exekučního příkazu a zejména k brzké úhradě nedoplatku na výživném. Teprve v případě, že by osobě, která nerespektovala exekuční příkaz a řídila motorové vozidlo, byla uložena v přestupkovém řízení sankce zákazu řízení motorových vozidel a tato osoba by následně v době výkonu této sankce řídila znovu motorové vozidlo, mohlo by dojít k vyvození trestněprávní odpovědnosti a naplnění znaků přečinu podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

11. S ohledem na výše uvedené dospěl krajský soud k závěru, že napadené rozhodnutí je správné, bylo vydáno v souladu se zákonem a z tohoto důvodu byla stížnost státního zástupce jako nedůvodná zamítnuta.